

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі
за конституційною скаргою Шилкіної Олени Вікторівни щодо відповідності
Конституції України (конституційності) абзацу першого частини другої
статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України**

К и ї в
30 вересня 2026 року
№ 256-2(I)/2026

Справа № 3-228/2026(472/26)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України
у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуєчого,
Барабаша Юрія Григоровича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного
провадження у справі за конституційною скаргою Шилкіної Олени Вікторівни
щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу першого
частини другої статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали
справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Шилкіна О.В. звернулася до Конституційного Суду України з
клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, другій статті 8,
частинам першій, другій статті 46, частині першій статті 55 Конституції України
(конституційність) абзац перший частини другої статті 122 Кодексу

адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з яким „для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Шилкіна О.В. 15 вересня 2025 року звернулася до суду з позовом до Головного управління Пенсійного фонду України в Миколаївській області (далі – Управління), в якому просила визнати дії Управління щодо непроведення індексації її пенсії протиправними, зобов'язати Управління здійснити індексацію та перерахунок розміру її пенсії з 1 березня 2024 року, а також виплатити компенсацію втрати частини доходів.

Миколаївський окружний адміністративний суд ухвалою від 17 вересня 2025 року залишив позовну заяву Шилкіної О.В. без руху через пропуск строку звернення до адміністративного суду. Шилкіна О.В. подала до суду клопотання про поновлення зазначеного строку, вказавши, що про порушення її права дізналася з листа Управління, надісланого на її звернення, а тому перебіг строку звернення до адміністративного суду за її позовними вимогами слід обчислювати з дати отримання листа Управління.

Миколаївський окружний адміністративний суд ухвалою від 29 вересня 2025 року, яку П'ятий апеляційний адміністративний суд постановою від 17 лютого 2026 року залишив без зміни, відмовив у задоволенні клопотання про поновлення строку звернення до суду з позовною заявою в частині позовних вимог, що охоплюють період з 1 березня 2024 року до 15 березня 2025 року, оскільки про порушення прав в цій частині Шилкіна О.В. повинна була дізнатися не пізніше квітня 2024 року, отримавши пенсію за березень 2024 року.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду постановою від 12 травня 2026 року залишив без змін рішення судів попередніх інстанцій.

Шилкіна О.В. вважає, що внаслідок застосування судами абзацу першого частини другої статті 122 Кодексу було порушено її конституційне право на пенсійне забезпечення у старості, гарантоване статтею 46 Основного Закону України.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Основним Законом України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців; якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (абзац перший, пункт 2 частини першої, частина третя статті 77).

Остаточним судовим рішенням у справі Шилкіної О.В. є постанова Верховного Суду від 12 травня 2026 року, яка ухвалена в порядку письмового провадження і набрала законної сили з дати її ухвалення. Автор клопотання

подав конституційну скаргу 24 серпня 2026 року, тобто з порушенням тримісячного строку звернення до Конституційного Суду України, встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“. Клопотання про поновлення пропущеного строку звернення до Конституційного Суду України Шилкіна О.В. обґрунтовує тим, що копію остаточного судового рішення отримала 21 серпня 2026 року.

Відповідно до частини п'ятої статті 251 Кодексу якщо судові рішення було ухвалено в порядку письмового провадження, копія судового рішення в електронній формі надсилається протягом двох днів із дня його складення у повному обсязі у порядку, визначеному законом, а в разі відсутності електронного кабінету – рекомендованим листом з повідомленням про вручення. Проте копія постанови Верховного Суду від 12 травня 2026 року, долучена до конституційної скарги, засвідчена 17 серпня 2026 року Миколаївським окружним адміністративним судом, а не Верховним Судом. З огляду на вимогу частини п'ятої статті 251 Кодексу факт отримання копії остаточного судового рішення 21 серпня 2026 року не доводить відсутності повного тексту цього рішення до вказаної дати.

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України також не вбачає підстав для визнання розгляду конституційної скарги Шилкіної О.В. необхідним із мотивів суспільного інтересу та її прийняття поза межами вимог, встановлених пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, на чому наполягає автор клопотання.

Аналіз змісту конституційної скарги також дає підстави для висновку, що Шилкіна О.В., стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Кодексу, фактично висловила незгоду з результатами їх правозастосування Верховним Судом щодо неї та судовими рішеннями, ухваленими у її справі, що не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності абзацу першого частини другої статті 122 Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55

Закону України „Про Конституційний Суд України“. Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі юридичних норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовими правозастосування і не належать до повноважень Конституційного Суду України [ухвали Конституційного Суду України від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, від 3 липня 2014 року № 73-у/2014, від 24 лютого 2016 року № 14-у/2016, ухвала Другого сенату Конституційного Суду України від 20 листопада 2019 року № 70-у(II)/2019].

Отже, Шилкіна О.В. не дотримала вимог пункту 6 частини другої статті 55, пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шилкіної Олени Вікторівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу першого частини другої

статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**